

This publication is a private consolidation made by Luisa Maria TIVRISI on the basis of the consolidation in the English version made by Volker HEYDT, Brussels, official at the European Commission's Directorate-General "Taxation and Customs Union".

Remarks, in particular hints to errors, which may well have occurred, should be sent to: volker.heydt@ec.europa.eu

This compilation may be freely used for non-commercial purposes.

TRATATUL PRIVIND UNIUNEA EUROPEANĂ

(Maastricht, 7.2.1992, astfel cum a fost modificat ultima dată prin [Tratatul de aderare 2005](#)
– [Actul privind condițiile de aderare 2005](#))

VERSIUNE CONSOLIDATĂ (astfel cum este aplicabilă la 1.1.2007)

[...] = articol *corespondent* din [Tratatul de instituire a unei Constituții pentru Europa](#), Roma
29.10.2004, modificat prin [Tratatul de aderare 2005](#) – [Protocolul de aderare 2005](#)

SUMAR

I. Textul din Tratat

Preambul

TITLUL I ~ Dispoziții comune

TITLUL II ~ Dispoziții privind modificarea Tratatului de instituire a Comunității
Economice Europene în vederea stabilirii Comunității Europene

TITLUL III ~ Dispoziții prin care se modifică Tratatul de instituire a Comunității
Europene a Cărbunelui și Oțelului

TITLUL IV ~ Dispoziții prin care se modifică Tratatul de instituire a Comunității
Europene a Energiei Atomice

TITLUL V ~ Dispoziții privind politica externă și de securitate comună

TITLUL VI ~ Dispoziții privind cooperarea forțelor de poliție și judiciare în
domeniul penal

TITLUL VII ~ Dispoziții privind cooperarea consolidată

TITLUL VIII ~ Dispoziții finale

II. PROTOCOALE (text nereprodus)

Tratatul UE (versiune consolidată 1.1.2007)

...

DECIȘI să parcurgă o nouă etapă în procesul de integrare europeană inițiat prin constituirea Comunităților Europene,

REAMINTIND importanța istorică a sfârșitului divizării continentului european și necesitatea stabilirii unor baze solide pentru arhitectura Europei viitoare,

CONFIRMÂND atașamentul lor față de principiile libertății, democrației și respectării drepturilor omului și libertăților fundamentale, precum și ale statului de drept,

CONFIRMÂND atașamentul lor față de drepturile sociale fundamentale definite în Carta socială europeană, semnată la Torino, la 18 octombrie 1961, și în Carta comunitară a drepturilor sociale fundamentale ale lucrătorilor din 1989,

HOTĂRĂȚI să întărească solidaritatea dintre popoarele lor, respectând totodată istoria, cultura și tradițiile acestora,

HOTĂRĂȚI să consolideze caracterul democratic și eficacitatea funcționării instituțiilor, pentru a le permite acestora să-și îndeplinească mai bine, într-un cadru instituțional unic, misiunile care le sunt încredințate,

HOTĂRĂȚI să-și consolideze economiile naționale, să asigure convergența acestora, precum și să stabilească o uniune economică și monetară care presupune, conform dispozițiilor prezentului tratat, o monedă unică și stabilă,

DECIȘI să promoveze progresul economic și social al popoarelor lor, ținând seama de principiul dezvoltării durabile și în cadrul realizării pieței interne, al consolidării coeziunii și protecției mediului, precum și să pună în aplicare politici care asigură progrese concomitente în domeniul integrării economice și în celelalte domenii,

HOTĂRĂȚI să instituie o cetățenie comună pentru resortisanții țărilor lor,

HOTĂRĂȚI să pună în aplicare o politică externă și de securitate comună, inclusiv definirea treptată a unei politici de apărare comune, care ar putea conduce la o apărare comună, în conformitate cu dispozițiile articolului 17, consolidând astfel identitatea Europei și independența acesteia în vederea promovării păcii, securității și progresului în Europa și în întreaga lume,

HOTĂRĂȚI să faciliteze libera circulație a persoanelor, asigurând totodată siguranța și securitatea popoarelor lor, prin instaurarea unui spațiu de libertate, de securitate și de justiție în conformitate cu dispozițiile prezentului tratat,

Tratatul UE (versiune consolidată 1.1.2007)

HOTĂRĂȚI să continue procesul de creare a unei uniuni din ce în ce mai strânse între popoarele Europei, în care deciziile să fie luate cât mai aproape posibil de cetățeni, în conformitate cu principiul subsidiarității,

ÎN PERSPECTIVA etapelor următoare care vor trebui parcurse pentru ca integrarea europeană să progreseze,

AU DECIS să instituie o Uniune Europeană și, în acest sens, au desemnat drept plenipotențari:

...

CARE, după ce au făcut schimb de depline puteri, găsite în bună și convenită formă,

AU CONVENIT cele ce urmează:

TITLUL I

DISPOZIȚII COMUNE

ARTICOLUL 1 [I-1; I-46 § 3]

Prin prezentul tratat, ÎNALTELE PĂRȚI CONTRACTANTE instituie între ele o UNIUNE EUROPEANĂ, denumită în continuare „Uniune”.

Prezentul tratat marchează o nouă etapă în procesul de creare a unei uniuni tot mai profunde între popoarele Europei, în cadrul căreia deciziile se iau cu respectarea deplină a principiului transparenței și cât mai aproape cu putință de cetățeni.

Uniunea se întemeiază pe Comunitățile Europene, completate cu politicile și formele de cooperare instituite prin prezentul tratat. Aceasta are misiunea de a organiza în mod coerent și solidar relațiile dintre statele membre și popoarele acestora.

ARTICOLUL 2 [I-3]

Uniunea își propune ca obiective:

- să promoveze progresul economic și social, precum și un nivel ridicat de ocupare a forței de muncă și să ajungă la o dezvoltare echilibrată și durabilă, în special prin crearea unui spațiu fără frontiere interne, prin consolidarea coeziunii economice și sociale și prin instituirea unei uniuni economice și monetare care să permită, în final, o monedă unică, în conformitate cu dispozițiile prezentului tratat;
- să își afirme identitatea pe scena internațională, în special prin punerea în aplicare a unei politici externe și de securitate comune, inclusiv prin definirea treptată a unei politici de apărare comune care ar putea conduce la o apărare comună, în conformitate cu dispozițiile articolului 17;

Tratatul UE (versiune consolidată 1.1.2007)

- să consolideze protecția drepturilor și intereselor resortisanților statelor membre prin instituirea unei cetățenii a Uniunii;
- să mențină și să dezvolte Uniunea ca spațiu de libertate, securitate și justiție în interiorul căruia este asigurată libera circulație a persoanelor, în corelare cu măsuri adecvate privind controlul frontierelor externe, dreptul de azil, imigrarea, precum și prevenirea criminalității și combaterea acestui fenomen;
- să mențină integritatea *acquis*-ului comunitar și să îl dezvolte, cu scopul de a examina în ce măsură politicile și formele de cooperare instaurate prin prezentul tratat ar trebui revizuite în vederea asigurării eficienței mecanismelor și instituțiilor comunitare.

Obiectivele Uniunii se realizează în conformitate cu dispozițiile prezentului tratat, în condițiile și potrivit calendarului prevăzute de acesta, cu respectarea principiului subsidiarității definit la articolul 5 din Tratatul de instituire a Comunității Europene.

ARTICOLUL 3 [I-19; III-292]

Uniunea dispune de un cadru instituțional unic care asigură coerența și continuitatea acțiunilor întreprinse în vederea atingerii obiectivelor, respectând și dezvoltând totodată *acquis*-ul comunitar.

Uniunea asigură, în special, coerența ansamblului acțiunii sale pe plan extern în cadrul politicilor sale în materie de relații externe, securitate, economie și dezvoltare. Consiliul și Comisia răspund de realizarea acestei coerențe și cooperează în acest sens. Acestea asigură, fiecare potrivit atribuțiilor care îi revin, punerea în aplicare a acestor politici.

ARTICOLUL 4 [I-21]

Consiliul European impulsionează dezvoltarea Uniunii și definește orientările politice generale ale acesteia.

Consiliul European este format din șefii de stat sau de guverne ai statelor membre, precum și din președintele Comisiei. Aceștia sunt asistați de miniștrii însărcinați cu afacerile externe din statele membre și de un membru al Comisiei. Consiliul European se reunește cel puțin de două ori pe an, sub președinția șefului de stat sau de guvern al statului membru care exercită președinția Consiliului.

Consiliul European prezintă Parlamentului European un raport după fiecare reuniune, precum și un raport scris anual privind progresele realizate de Uniune.

Tratatul UE (versiune consolidată 1.1.2007)

ARTICOLUL 5

Parlamentul European, Consiliul, Comisia, Curtea de Justiție și Curtea de Conturi își exercită atribuțiile în condițiile și în scopurile prevăzute, pe de o parte, de dispozițiile tratatelor de instituire a Comunităților Europene și ale tratatelor și actelor subsecvente care le-au modificat sau completat și, pe de altă parte, de celelalte dispoziții ale prezentului tratat.

ARTICOLUL 6 [I-2, 5, 9; part II]

- (1) [I-2] Uniunea se întemeiază pe principiile libertății, democrației, respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale statului de drept, principii care sunt comune statelor membre.
- (2) [I-9] Uniunea respectă drepturile fundamentale, astfel cum sunt acestea garantate de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950, precum și astfel cum rezultă acestea din tradițiile constituționale comune ale statelor membre, ca principii generale ale dreptului comunitar.
- (3) [I-5] Uniunea respectă identitatea națională a statelor sale membre.
- (4) [I-3 §5] Uniunea își asigură mijloacele necesare pentru a-și atinge obiectivele și pentru a-și duce la îndeplinire politicile.

ARTICOLUL 7 [I-59]

(1) La propunerea motivată a unei treimi din statele membre, a Parlamentului European sau a Comisiei și după obținerea avizului conform al Parlamentului European, Consiliul, hotărând cu o majoritate de patru cincimi din membrii săi, poate constata că există un risc clar de încălcare gravă a principiilor enunțate în articolul 6 alineatul (1), de către un stat membru și îi poate adresa acestuia recomandările corespunzătoare. Înainte de a proceda la această constatare, Consiliul audiază statul membru în cauză și, hotărând după aceeași procedură, poate cere unor personalități independente să prezinte într-un termen rezonabil un raport cu privire la situația din statul membru în cauză.

Consiliul verifică cu regularitate dacă motivele care au condus la această constatare rămân valabile.

(2) Consiliul, reunit la nivel de șefi de stat sau de guvern, hotărând în unanimitate la propunerea unei treimi din statele membre sau a Comisiei și după obținerea avizului conform al Parlamentului European, poate constata existența unei încălcări grave și persistente a principiilor enunțate în articolul 6 alineatul (1), de către un stat membru, după ce a invitat guvernul aceluia stat membru să-și prezinte observațiile.

Tratatul UE (versiune consolidată 1.1.2007)

(3) În cazul în care a fost făcută constatarea menționată la alineatul (2), Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, poate decide să suspende anumite drepturi care îi revin statului membru în cauză în urma aplicării prezentului tratat, inclusiv dreptul de vot în Consiliu al reprezentantului guvernului acelu stat membru. Procedând în acest fel, Consiliul ține seama de eventualele consecințe ale unei astfel de suspendări asupra drepturilor și obligațiilor persoanelor fizice și juridice .

Obligațiile care îi revin statului membru în cauză în temeiul prezentului tratat rămân obligatorii în orice situație pentru statul membru respectiv.

(4) Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, poate decide ulterior să modifice sau să revoce măsurile luate în temeiul alineatului (3), ca răspuns la modificarea situației care l-a determinat să impună măsurile respective.

(5) În înțelesul prezentului articol, Consiliul hotărăște fără a ține seama de votul reprezentantului statului membru în cauză. Abținerile membrilor prezenți sau reprezentați nu împiedică adoptarea deciziilor menționate la alineatul (2). Majoritatea calificată este definită ca fiind aceeași proporție a voturilor ponderate ale membrilor Consiliului ca aceea stabilită la articolul 205 alineatul (2) din Tratatul de instituire a Comunității Europene.

Prezentul alineat se aplică și în cazul suspendării dreptului de vot în conformitate cu alineatul (3).

(6) În înțelesul alineatelor (1) și (2), Parlamentul European hotărăște cu o majoritate de două treimi din voturile exprimate, reprezentând majoritatea membrilor săi.

TITLUL II

DISPOZIȚII PRIVIND MODIFICAREA TRATATULUI DE INSTITUIRE A COMUNITĂȚII ECONOMICE EUROPENE ÎN VEDEREA CONSTITUIRII COMUNITĂȚII EUROPENE

ARTICOLUL 8

(nereprodus)

TITLUL III

DISPOZIȚII DE MODIFICARE A TRATATULUI DE INSTITUIRE A COMUNITĂȚII EUROPENE A CĂRBUNELUI ȘI A OȚELULUI

ARTICOLUL 9

(nereprodus)

Tratatul UE (versiune consolidată 1.1.2007)

TITLUL IV

**DISPOZIȚII DE MODIFICARE A TRATATULUI DE INSTITUIRE A
COMUNITĂȚII EUROPENE A ENERGIEI ATOMICE**

ARTICOLUL 10

(nereprodus)

TITLUL V

DISPOZIȚII PRIVIND POLITICA EXTERNĂ ȘI DE SECURITATE COMUNĂ

[I-40]

ARTICOLUL 11 [III-294; I-16; III-292]

(1) Uniunea definește și pune în aplicare o politică externă și de securitate comună care include toate domeniile politicii externe și de securitate, ale cărei obiective sunt:

- apărarea valorilor comune, a intereselor fundamentale, a independenței și integrității Uniunii, în conformitate cu principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite;
- consolidarea securității Uniunii sub toate formele;
- menținerea păcii și consolidarea securității internaționale, în conformitate cu principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite, precum și cu principiile Actului final de la Helsinki și cu obiectivele Cartei de la Paris, inclusiv cele privind frontierele externe;
- promovarea cooperării internaționale;
- dezvoltarea și consolidarea democrației și a statului de drept, precum și respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(2) Statele membre sprijină activ și fără rezerve politica externă și de securitate a Uniunii, în spiritul loialității și solidarității reciproce.

Statele membre conlucrează pentru consolidarea și dezvoltarea solidarității politice reciproce. Acestea se abțin de la orice acțiune contrară intereselor Uniunii sau care poate dăuna eficienței sale ca forță de coeziune în relațiile internaționale.

Consiliul veghează la respectarea acestor principii.

Tratatul UE (versiune consolidată 1.1.2007)

ARTICOLUL 12 [III-294]

Uniunea urmărește obiectivele prevăzute la articolul 11:

- prin definirea principiilor și orientărilor generale ale politicii externe și de securitate comune;
- prin stabilirea strategiilor comune;
- prin adoptarea pozițiilor comune;
- prin consolidarea cooperării sistematice dintre statele membre privind orientarea politicii acestora.

ARTICOLUL 13 [III-295; I-33; I-40; III-293]

(1) Consiliul European definește principiile și orientările generale ale politicii externe și de securitate comune, inclusiv în ceea ce privește chestiunile având implicații în materie de apărare.

(2) Consiliul European stabilește strategiile comune care vor fi puse în aplicare de către Uniune, în domeniile în care statele membre au interese comune importante.

În strategiile comune se precizează obiectivele, durata și mijloacele pe care va trebui să le pună la dispoziție Uniunea și statele membre.

(3) Consiliul adoptă deciziile necesare pentru definirea și punerea în aplicare a politicii externe și de securitate comună, pe baza orientărilor generale definite de Consiliul European.

Consiliul recomandă Consiliului European strategii comune și le pune în aplicare, în special prin adoptarea unor acțiuni și poziții comune.

Consiliul asigură unitatea, coerența și eficiența acțiunii Uniunii.

ARTICOLUL 14 [III-297]

(1) Consiliul adoptă acțiuni comune. Acestea privesc anumite situații în care o acțiune operațională a Uniunii este considerată necesară. Acestea stabilesc obiectivele, importanța, mijloacele care trebuie puse la dispoziția Uniunii, condițiile privind punerea lor în aplicare și, dacă este cazul, durata lor.

(2) În cazul în care intervine o schimbare a împrejurărilor care are o incidență clară asupra unei situații care constituie obiectul unei acțiuni comune, Consiliul revizuește principiile și obiectivele acțiunii respective și adoptă deciziile necesare. Acțiunea comună este menținută atât timp cât Consiliul nu a luat încă o hotărâre.

Tratatul UE (versiune consolidată 1.1.2007)

- (3) Acțiunile comune angajează statele membre în luările lor de poziții și în desfășurarea acțiunilor lor.
- (4) Consiliul poate solicita Comisiei să îi prezinte orice propunere adecvată privind politica externă și de securitate comună pentru a asigura punerea în aplicare a unei acțiuni comune.
- (5) Orice luare de poziție sau acțiune națională avută în vedere în aplicarea unei acțiuni comune face obiectul unei informări într-un termen care să permită, în cazul în care este necesar, realizarea unui acord prealabil în cadrul Consiliului. Obligația informării prelabile nu se aplică în cazul măsurilor care constituie o simplă transpunere în plan intern a deciziilor Consiliului.
- (6) În cazul în care este imperios necesar în raport cu evoluția situației și în lipsa unei decizii a Consiliului, statele membre pot lua în regim de urgență măsurile care se impun, ținând seama de obiectivele generale ale acțiunii comune. Statul membru care ia asemenea măsuri informează de îndată Consiliul în legătură cu aceasta.
- (7) În caz de dificultăți majore privind punerea în aplicare a unei acțiuni comune, orice stat membru sesizează Consiliul, care deliberază și caută soluțiile adecvate. Acestea nu pot să contravină obiectivelor acțiunii și nu pot dăuna eficienței acesteia

ARTICOLUL 15 [III-298]

Consiliul adoptă poziții comune. Acestea definesc poziția Uniunii într-o anumită chestiune de natură geografică sau tematică. Statele membre asigură conformitatea politicilor lor naționale cu pozițiile comune.

ARTICOLUL 16 [I-40 §5; III-301]

Statele membre se informează reciproc și se pun de acord în cadrul Consiliului în probleme de politică externă și de securitate de interes general, pentru a se asigura că influența Uniunii se exercită în modul cel mai eficient cu putință prin convergența acțiunilor lor.

ARTICOLUL 17 [I-41; III-309; I-16]

(1) Politica externă și de securitate comună cuprinde toate aspectele referitoare la securitatea Uniunii, inclusiv definirea progresivă a unei politici de apărare comune, care ar putea conduce la o apărare comună, în cazul în care Consiliul decide astfel. În acest caz, Consiliul recomandă statelor membre să adopte o decizie în acest sens, în conformitate cu cerințele lor constituționale.

Politica Uniunii, în înțelesul prezentului articol, nu aduce atingere caracterului specific al politicii de securitate și de apărare a anumitor state membre, respectă obligațiile care decurg

Tratatul UE (versiune consolidată 1.1.2007)

din Tratatul Atlanticului de Nord pentru anumite state membre care consideră că apărarea lor comună se realizează în cadrul Organizației Tratatului Atlanticului de Nord (NATO) și este compatibilă cu politica comună de securitate și de apărare stabilită în acel cadru.

Definirea progresivă a unei politici de apărare comună este susținută, în măsura în care statele membre consideră potrivit, de cooperarea lor în materie de armament.

(2) Aspectele vizate de prezentul articol includ misiunile umanitare și de evacuare, misiunile de menținere a păcii și misiunile cu forțe combative pentru gestionarea crizelor, inclusiv misiunile de restabilire a păcii.

(3) Deciziile care au implicații în domeniul apărării, care fac obiectul prezentului articol, se adoptă fără a aduce atingere politicilor și obligațiilor menționate la alineatul (1) paragraful al doilea.

(4) Prezentul articol nu împiedică dezvoltarea unei cooperări mai strânse între două sau mai multe state membre la nivel bilateral, în cadrul Uniunii Europei Occidentale (UEO) și al NATO în măsura în care această cooperare nu contravine cooperării prevăzute de prezentul titlu și nici nu o împiedică.

(5) În vederea promovării atingerii obiectivelor definite de prezentul articol, dispozițiile acestuia vor fi reexamineate în conformitate cu articolul 48.

ARTICOLUL 18

(1) [III-296] Președinția reprezintă Uniunea în problemele referitoare la politica externă și de securitate comună.

(2) [III-296] Președinției îi revine responsabilitatea de a pune în aplicare deciziile luate în temeiul prezentului titlu; în acest sens, președinția exprimă, în principiu, poziția Uniunii în cadrul organizațiilor și conferințelor internaționale.

(3) [-] Președinția este sprijinită de secretarul general al Consiliului, care exercită funcția de Înalt reprezentant pentru politica externă și de securitate comună.

(4) [-] Comisia este asociată pe deplin responsabilităților prevăzute la alineatele (1) și (2). În exercitarea acestor responsabilități, președinția este sprijinită, dacă este cazul, de statul membru care va asigura următoarea președinție.

(5) [III-302] Ori de câte ori consideră că este necesar, Consiliul poate numi un reprezentant special căruia i se conferă un mandat referitor la probleme politice speciale.

ARTICOLUL 19 [III-305]

(1) Statele membre își coordonează acțiunea în cadrul organizațiilor internaționale și cu ocazia conferințelor internaționale. În cadrul acestor instituții, statele membre apără pozițiile comune.

Tratatul UE (versiune consolidată 1.1.2007)

În cadrul organizațiilor internaționale și cu ocazia conferințelor internaționale la care nu participă toate statele membre, statele participante apără pozițiile comune.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1) și articolului 14 alineatul (3), statele membre reprezentate în cadrul organizațiilor internaționale sau al conferințelor internaționale la care nu participă toate statele membre le informează pe cele care nu participă în legătură cu orice problemă de interes comun.

Statele membre care sunt și membre ale Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite se vor pune de acord și le informează pe deplin pe celelalte state membre. Statele membre care sunt membre permanente ale Consiliului de Securitate asigură, în exercitarea funcțiilor lor, apărarea pozițiilor și intereselor Uniunii, fără a aduce atingere responsabilităților care le revin în virtutea dispozițiilor Cartei Organizației Națiunilor Unite.

ARTICOLUL 20 [III-306]

Misiunile diplomatice și consulare ale statelor membre și delegațiile Comisiei în țările terțe și la conferințele internaționale, precum și reprezentanții acestora pe lângă organizațiile internaționale, cooperează pentru a asigura respectarea și punerea în aplicare a pozițiilor și acțiunilor comune stabilite de către Consiliu.

Ele își aprofundează cooperarea prin schimbul de informații, prin evaluări comune și prin participarea la punerea în aplicare a dispozițiilor prevăzute la articolul 20 din Tratatul de instituire a Comunității Europene.

ARTICOLUL 21 [I-40 § 6; I-41 § 8; III-304]

Președinția consultă Parlamentul European în legătură cu principalele aspecte și cu opțiunile fundamentale referitoare la politica externă și de securitate comună și ia măsuri pentru a se ține seama întocmai de punctele de vedere ale Parlamentului European. Parlamentul European este informat cu regularitate de președinție și de Comisie în legătură cu evoluția politicii externe și de securitate a Uniunii.

Parlamentul European poate adresa întrebări sau formula recomandări Consiliului. Parlamentul European organizează anual o dezbatere privind progresele înregistrate în punerea în aplicare a politicii externe și de securitate comune.

ARTICOLUL 22 [III-299; I-40 § 7]

(1) Fiecare stat membru sau Comisia poate sesiza Consiliul cu privire la orice problemă referitoare la politica externă și de securitate comună și poate prezenta propuneri Consiliului.

Tratatul UE (versiune consolidată 1.1.2007)

(2) În cazurile care necesită o decizie rapidă, președinția convoacă, fie din oficiu, fie la cererea Comisiei sau a unui stat membru, în termen de patruzeci și opt de ore sau, în caz de necesitate absolută, într-un timp mai scurt, o reuniune extraordinară a Consiliului.

ARTICOLUL 23 [III-300; I-40 § 8]

(1) Deciziile care intră sub incidența prezentului titlu se iau de către Consiliu hotărând în unanimitate. Abținerile membrilor prezenți sau reprezentați nu împiedică adoptarea deciziilor respective.

Fiecare membru al Consiliului care se abține de la vot își poate justifica abținerea printr-o declarație oficială, în conformitate cu prezentul alineat. În acest caz, el nu este obligat să pună în aplicare decizia, dar acceptă faptul că decizia angajează Uniunea. În spiritul solidarității reciproce, statul membru în cauză se abține de la orice acțiune care ar putea intra în conflict sau împiedica acțiunea Uniunii întemeiată pe decizia respectivă, iar celelalte state respectă poziția sa. În cazul în care membrii Consiliului care își justifică abținerea printr-o astfel de declarație reprezintă mai mult de o treime din voturile ponderate în conformitate cu articolul 205 alineatul (2) din Tratatul de instituire a Comunității Europene, decizia nu se adoptă.

(2) Prin derogare de la prevederile alineatului (1), Consiliul hotărăște cu majoritate calificată:

- în cazul în care, pe baza unei strategii comune, adoptă acțiuni comune și poziții comune sau în cazul în care adoptă orice altă decizie;
- în cazul în care adoptă orice decizie care pune în aplicare o acțiune comună sau o poziție comună;
- în cazul în care numește un reprezentant special în conformitate cu articolul 18 alineatul (5).

În cazul în care un membru al Consiliului declară că, din rațiuni importante de politică națională pe care le prezintă, are intenția de a se opune adoptării unei decizii cu majoritate calificată, nu se trece la vot. Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, poate solicita sesizarea Consiliului European în legătură cu problema în cauză în vederea luării unei decizii în unanimitate.

Voturile membrilor Consiliului se ponderează în conformitate cu articolul 205 alineatul (2) din Tratatul de instituire a Comunității Europene. Pentru adoptarea deciziilor sunt necesare cel puțin 255 de voturi favorabile exprimate de cel puțin două treimi din membri. În cazul în care decizia trebuie adoptată de Consiliu cu majoritate calificată, un membru al Consiliului poate solicita să se verifice dacă statele membre care constituie majoritatea calificată reprezintă cel puțin 62% din populația totală a Uniunii. În cazul în care se constată că această condiție nu este îndeplinită, decizia respectivă nu se adoptă.

Tratatul UE (versiune consolidată 1.1.2007)

Prezentul alineat nu se aplică deciziilor cu implicații militare sau în domeniul apărării.

(3) În ceea ce privește problemele de procedură, Consiliul hotărăște cu majoritatea membrilor săi.

ARTICOLUL 24 [III-303]

(1) În cazul în care, în aplicarea prezentului titlu, este necesar să se încheie un acord cu unul sau mai multe state membre sau organizații internaționale, Consiliul poate autoriza președinția, sprijinită de Comisie dacă este cazul, să angajeze negocieri în acest scop. Astfel de acorduri se încheie de către Consiliu, la recomandarea președinției.

(2) Consiliul hotărăște în unanimitate în cazul în care acordul se referă la o chestiune pentru care este necesară unanimitatea pentru adoptarea deciziilor interne.

(3) În cazul în care acordul are ca scop punerea în aplicare a unei acțiuni comune sau a unei poziții comune, Consiliul hotărăște cu majoritate calificată în conformitate cu articolul 23 alineatul (2).

(4) Dispozițiile prezentului articol se aplică și domeniilor care intră sub incidența titlului VI. În cazul în care acordul se referă la o chestiune pentru care este necesară majoritatea calificată pentru adoptarea deciziilor sau a măsurilor interne, Consiliul hotărăște cu majoritate calificată în conformitate cu articolul 34 alineatul (3).

(5) Nici un acord nu obligă un stat membru al cărui reprezentant în Consiliu declară că statul membru respectiv este obligat să se conformeze propriilor norme constituționale; cu toate acestea, ceilalți membri ai Consiliului pot conveni că acordul se aplică cu titlu provizoriu.

(6) Acordurile încheiate în condițiile stabilite de prezentul articol sunt obligatorii pentru instituțiile Uniunii.

ARTICOLUL 25 [III-307]

Fără a aduce atingere articolului 207 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, un Comitet politic și de securitate urmărește situația internațională în domeniile care țin de politica externă și de securitate comună și contribuie la definirea politicilor emițând avize adresate Consiliului, la cererea acestuia sau din proprie inițiativă. De asemenea, Comitetul supraveghează punerea în aplicare a politicilor convenite, fără a aduce atingere competențelor președinției și ale Comisiei.

În cadrul definit de prezentul titlu, comitetul exercită, sub autoritatea Consiliului, controlul politic și conducerea strategică a operațiunilor de gestionare a crizelor.

Consiliul poate autoriza comitetul ca, în vederea unei operațiuni de gestionare a crizei și pe durata acesteia, în conformitate cu cele stabilite de Consiliu, să ia deciziile corespunzătoare de control politic și de conducere strategică a operațiunii, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 47.

Tratatul UE (versiune consolidată 1.1.2007)

ARTICOLUL 26 [-]

Secretarul general al Consiliului, Înalt reprezentant pentru politica externă și de securitate comună, sprijină Consiliul în legătură cu problemele de politică externă și de securitate comună, contribuind în special la formularea, elaborarea și punerea în aplicare a deciziilor politice și, dacă este cazul, acționând în numele Consiliului și la cererea președinției, prin organizarea dialogului politic cu terții.

ARTICOLUL 27 [-]

Comisia este pe deplin asociată la lucrările din domeniul politicii externe și de securitate comună.

ARTICOLUL 27A [I-44]

(1) Cooperarea consolidată într-unul din domeniile menționate de prezentul titlu are ca scop să salvgardeze valorile și să servească interesele Uniunii în ansamblul său, afirmându-i identitatea ca forță coerentă pe scena internațională. Aceasta respectă:

- principiile, obiectivele, orientările generale și coerența politicii externe și de securitate comună, precum și deciziile luate în cadrul acestei politici;
- competențele Comunității Europene, și
- coerența între ansamblul politicilor Uniunii și acțiunea sa externă.

(2) Articolele 11 - 27 și articolele 27b - 28 se aplică în cazul cooperării consolidate prevăzute de prezentul articol, în afară cazului în care articolul 27c și articolele 43 - 45 dispun altfel.

ARTICOLUL 27B [-]

Cooperarea consolidată în temeiul prezentului titlu se referă la punerea în aplicare a unei acțiuni comune sau a unei poziții comune. Aceasta nu poate privi chestiuni care au implicații militare sau în domeniul apărării.

ARTICOLUL 27C [III -419]

Statele membre care intenționează să stabilească între ele o cooperare consolidată în temeiul articolului 27b adresează Consiliului o cerere în acest sens.

Cererea se transmite Comisiei și, pentru informare, Parlamentului European. Comisia dă avizul, în special cu privire la coerența dintre cooperarea consolidată avută în vedere și politicile Uniunii. Autorizarea se acordă de către Consiliu, care hotărăște în conformitate cu articolul 23 alineatul (2), al doilea și al treilea paragraf, cu respectarea articolelor 43 - 45.

Tratatul UE (versiune consolidată 1.1.2007)

ARTICOLUL 27D [III-418 § 2]

Fără a aduce atingere competențelor președinției și ale Comisiei, Secretarul General al Consiliului, Înalt Reprezentant pentru politica externă și de securitate comună, asigură în special deplina informare a Parlamentului European și a tuturor membrilor Consiliului cu privire la punerea în practică a cooperărilor consolidate în domeniul politicii externe și de securitate comună.

ARTICOLUL 27E [III-420 § 2]

Orice stat membru care dorește să participe la cooperarea consolidată instituită în temeiul articolului 27c notifică această intenție Consiliului și informează Comisia. Comisia transmite Consiliului un aviz în termen de trei luni de la data primirii notificării. În termende patru luni de la data primirii notificării, Consiliul hotărăște atât cu privire la cerere cât și la eventualele măsuri specifice pe care le poate considera necesare. Decizia se consideră adoptată, cu excepția cazului în care Consiliul, hotărând cu majoritate calificată în același termen, decide să o suspende; în acest caz, Consiliul indică motivele acestei decizii și stabilește un termen de reexaminare a respectivei decizii.

În înțelesul prezentului articol, Consiliul hotărăște cu majoritate calificată. Majoritatea calificată este definită ca fiind aceeași proporție a voturilor ponderate și aceeași proporție a numărului de membri în cauză ai Consiliului ca și cele stabilite la articolul 23 alineatul (2), paragraful al treilea.

ARTICOLUL 28 [III-313]

(1) Articolele 189, 190, 196- 199, 203, 204, 206- 209, 213-219 , 255 și 290 din Tratatul de instituire a Comunității Europene se aplică dispozițiilor privind domeniile reglementate prin prezentul titlu.

(2) Cheltuielile administrative care revin instituțiilor în temeiul dispozițiilor stabilite prin prezentul titlu sunt acoperite din bugetul Comunităților Europene.

(3) Cheltuielile operaționale determinate de punerea în aplicare a dispozițiilor respective sunt de asemenea acoperite de bugetul Comunităților Europene, cu excepția cheltuielilor legate de operațiunile având implicații militare sau din domeniul apărării, precum și în cazurile în care Consiliul adoptă în unanimitate o altă decizie.

În cazul în care o cheltuială nu revine bugetului Comunităților Europene, aceasta se suportă de statele membre în funcție de rata produsului intern brut, cu excepția cazului în care Consiliul, hotărând în unanimitate, decide altfel. În ceea ce privește cheltuielile aferente operațiunilor cu implicații militare sau din domeniul apărării, statele membre ai căror

Tratatul UE (versiune consolidată 1.1.2007)

reprezentanți în Consiliu au făcut o declarație oficială în temeiul articolului 23 alineatul (1) al doilea paragraf nu sunt obligate să participe financiar la acestea.

(4) Procedura bugetară stabilită de Tratatul de instituire a Comunității Europene se aplică cheltuielilor care revin bugetului Comunităților Europene.

TITLUL VI

DISPOZIȚII PRIVIND COOPERAREA POLIȚIENEASCĂ ȘI JUDICIARĂ ÎN MATERIE PENALĂ

ARTICOLUL 29 [I-42; III-257]

Fără a aduce atingere competențelor Comunității Europene, obiectivul Uniunii este acela de a oferi cetățenilor un nivel ridicat de protecție într-un spațiu de libertate, securitate și justiție, prin elaborarea unei acțiuni comune a statelor membre în domeniul cooperării polițienești și judiciare în materie penală, prin prevenirea rasismului și xenofobiei și prin combaterea acestor fenomene.

Acest obiectiv se realizează prin prevenirea criminalității, organizate sau de alt tip, și prin combaterea acestui fenomen, în special a terorismului, a traficului de ființe umane și a infracțiunilor împotriva copiilor, a traficului de droguri, a traficului de arme, a corupției și fraudei, prin:

- o mai strânsă cooperare între forțele de poliție, autoritățile vamale și alte autorități competente din statele membre, atât direct, cât și prin intermediul Oficiului European de Poliție (Europol), în conformitate cu articolele 30 și 32;
- la o cooperare mai strânsă între autoritățile judiciare și alte autorități competente ale statelor membre, inclusiv prin intermediul Unității Europene de Cooperare Judiciară (Eurojust), în conformitate cu articolele 31 și 32;
- uniformizarea, atât cât este necesar, a reglementărilor de drept penal ale statelor membre, în conformitate cu articolul 31 litera (e).

ARTICOLUL 30

(1) [III-275] Acțiunea comună în domeniul cooperării polițienești se referă între altele la:

- (a) cooperarea operativă între autoritățile competente, inclusiv între serviciile de poliție, serviciile vamale și alte servicii specializate de aplicare a legii, din statele membre, în domeniul prevenirii, depistării și cercetării infracțiunilor;
- (b) colectarea, stocarea, prelucrarea, analizarea și schimbul de informații relevante, inclusiv de informații deținute de serviciile de aplicare a legii privind semnalări ale unor tranzacții financiare suspecte, în special prin intermediul Europol, sub rezerva

Tratatul UE (versiune consolidată 1.1.2007)

unor dispoziții adecvate privind protecția datelor cu caracter personal;

- (c) cooperarea și inițiativele conjugate în domeniul formării, al schimbului de ofițeri de legătură, al detașărilor, al utilizării echipamentelor și cercetării criminalistice;
- (d) evaluarea comună a tehnicilor speciale de investigare privind depistarea unor forme grave de criminalitate organizată.

(2) [III-276] Consiliul încurajează cooperarea prin intermediul Europol și, în special, în următorii cinci ani de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Amsterdam:

- (a) permite Europol să faciliteze și să sprijine pregătirea și să încurajeze coordonarea și punerea în aplicare a acțiunilor specifice de cercetare conduse de autoritățile competente ale statelor membre, inclusiv acțiunile operative ale unor echipe comune, cuprinzând reprezentanți ai Europol cu titlu de sprijin;
- (b) stabilește măsuri care să permită Europol să solicite autorităților competente din statele membre să conducă și să coordoneze cercetările în cauze anume, precum și să dezvolte competențe specializate care pot fi puse la dispoziția statelor membre, pentru a le sprijini în cercetările referitoare la criminalitatea organizată;
- (c) favorizează stabilirea de contacte între acei magistrați și investigatori specializați în combaterea criminalității organizate care colaborează strâns cu Europol;
- (d) realizează o rețea de cercetare, de documentare și de statistici privind criminalitatea transfrontalieră.

ARTICOLUL 31

(1) [III-270] Acțiunea comună în domeniul cooperării judiciare în materie penală vizează, printre altele:

- (a) facilitarea și accelerarea cooperării între ministerele competente și autoritățile judiciare competente sau echivalentele acestora din statele membre în materie de procedură și executare a deciziilor, inclusiv, dacă este cazul, prin intermediul Eurojust;
- (b) facilitarea extrădării între statele membre;
- (c) asigurarea compatibilității normelor aplicabile în statele membre, în măsura necesară îmbunătățirii acestei cooperări;
- (d) prevenirea conflictelor de competențe între statele membre;
- (e) adoptarea progresivă a măsurilor de instituire a unor norme minimale referitoare la elementele constitutive ale infracțiunilor și la sancțiunile aplicabile în domeniul crimei organizate, al terorismului și al traficului de droguri.

Tratatul UE (versiune consolidată 1.1.2007)

- (2) [III-273] Consiliul încurajează cooperarea prin intermediul Eurojust astfel:
- (a) permite Eurojust să contribuie la o bună coordonare între autoritățile naționale de urmărire penală din statele membre;
 - (b) încurajează participarea Eurojust la cercetările privind criminalitatea transfrontalieră gravă, în special în caz de criminalitate organizată, ținând seama în special de analizele efectuate de Europol;
 - (c) facilitează o strânsă cooperare între Eurojust și Rețeaua judiciară europeană în special pentru a facilita executarea comisiilor rogatorii și punerea în aplicare a cererilor de extrădare.

ARTICOLUL 32 [III-277]

Consiliul stabilește condițiile și limitele în care autoritățile competente prevăzute la articolele 30 și 31 pot interveni pe teritoriul unui alt stat membru în cooperare și cu acordul autorităților acestuia.

ARTICOLUL 33 [III-262]

Prezentul titlu nu aduce atingere exercitării responsabilităților care revin statelor membre în menținerea ordinii publice și asigurarea securității interne.

ARTICOLUL 34 [I-33; III-263]

- (1) În domeniile reglementate prin prezentul titlu, statele membre se informează și se consultă reciproc în cadrul Consiliului în vederea coordonării acțiunii lor. În acest scop, statele membre pun bazele cooperării între serviciile competente din cadrul administrațiilor lor.
- (2) Consiliul, sub forma și în conformitate cu procedurile adecvate prevăzute de prezentul titlu, ia măsuri și favorizează cooperarea cu scopul de a contribui la realizarea obiectivelor Uniunii. În acest scop, Consiliul, hotărând în unanimitate la inițiativa oricărui stat membru sau a Comisiei, poate:
- (a) să adopte poziții comune care definesc abordarea de către Uniune a unei chestiuni determinate;
 - (b) să adopte decizii-cadru în scopul armonizării actelor cu putere de lege și a normelor administrative ale statelor membre. Deciziile-cadru obligă statele membre în ceea ce privește rezultatul urmărit, lăsând autorităților naționale competența în ceea ce privește forma și mijloacele. Ele nu pot avea efect direct;
 - (c) să adopte decizii în orice alt scop care se încadrează în obiectivele prezentului titlu, cu excepția armonizării actelor cu putere de lege și a normelor administrative ale statelor membre. Aceste decizii sunt obligatorii și nu pot avea efect direct; Consiliul,

Tratatul UE (versiune consolidată 1.1.2007)

hotărând cu majoritate calificată, adoptă măsurile necesare pentru punerea în aplicare a deciziilor respective la nivelul Uniunii;

- (d) să elaboreze convenții pe care le recomandă spre adoptare statelor membre în conformitate cu normele lor constituționale. Statele membre angajează procedurile aplicabile în termenul stabilit de Consiliu.

Cu excepția dispozițiilor contrare prevăzute de respectivele convenții, acestea, odată adoptate de cel puțin jumătate dintre statele membre, intră în vigoare în statele membre care le-au adoptat. Măsurile de punere în aplicare a convențiilor respective se adoptă în cadrul Consiliului cu o majoritate de două treimi din reprezentanții părților contractante.

- (3) În cazul în care Consiliul trebuie să hotărască cu majoritate calificată, voturile membrilor săi se ponderează astfel cum este prevăzut la articolul 205 alineatul (2) din Tratatul de instituire a Comunității Europene și, pentru a fi adoptate, actele Consiliului necesită cel puțin 255 de voturi favorabile exprimate de cel puțin două treimi din membri. În cazul în care decizia trebuie adoptată de Consiliu cu majoritate calificată, un membru al Consiliului poate solicita să se verifice dacă statele membre care constituie majoritatea calificată reprezintă cel puțin 62% din populația totală a Uniunii. În cazul în care se constată că această condiție nu este îndeplinită, decizia respectivă nu se adoptă. ¹

- (4) Pentru problemele de procedură, hotărârile Consiliului sunt valabil adoptate cu majoritatea membrilor din care este constituit.

ARTICOLUL 35 [I-377]

(1) Curtea de Justiție a Comunităților Europene este competentă, sub rezerva condițiilor definite de prezentul articol, să hotărască, cu titlu preliminar, cu privire la validitatea și interpretarea deciziilor-cadru și a deciziilor, la interpretarea convențiilor stabilite în temeiul prezentului titlu, precum și la validitatea și interpretarea măsurilor de aplicare a acestora.

(2) Fiecare stat membru poate, printr-o declarație făcută la data semnării Tratatului de la Amsterdam sau la orice dată ulterioară semnării acestuia, să accepte competența Curții de Justiție de a hotărî cu titlu preliminar în condițiile definite la alineatul (1).

(3) Un stat membru care face o declarație în sensul alineatului (2) precizează:

- (a) fie că orice instanță judecătorească din statul respectiv, ale cărei hotărâri nu sunt supuse vreunei căi de atac în dreptul intern, poate cere Curții de Justiție să hotărască, cu titlu preliminar, asupra unei chestiuni invocate într-o cauză pendinte pe rolul său și care se referă la validitatea sau la interpretarea unuia dintre actele

Tratatul UE (versiune consolidată 1.1.2007)

prevăzute la alineatul (1), în cazul în care aceasta apreciază că o decizie în această privință este necesară pentru a pronunța o hotărâre,

(b) fie că orice instanță judecătorească din statul respectiv poate cere Curții de Justiție să hotărască cu titlu preliminar asupra unei chestiuni invocate într-o cauză pendinte pe rolul său și care se referă la validitatea sau la interpretarea unuia dintre actele prevăzute la alineatul (1), în cazul în care aceasta apreciază că o decizie în această privință este necesară pentru a pronunța o hotărâre.

(4) Oricare stat membru, indiferent dacă a făcut sau nu o declarație în conformitate cu alineatul (2), are dreptul de a prezenta Curții, în scris, memorii sau observații privind cazurile în legătură cu care a fost sesizată în temeiul alineatului (1).

(5) Curtea de Justiție nu are competența să verifice legalitatea sau proporționalitatea operațiunilor desfășurate de poliție sau de alte servicii de aplicare a legii într-un stat membru și nici să decidă în legătură cu exercitarea responsabilităților care le revin statelor membre în vederea menținerii ordinii publice și a apărării securității interne.

(6) Curtea de Justiție are competența de a controla legalitatea deciziilor-cadru și a deciziilor în cazul în care un stat membru sau Comisia formulează o acțiune pentru motive de necompetență, de încălcare a unor norme fundamentale de procedură, de încălcare a prezentului tratat sau a oricărei norme de drept privind aplicarea acestuia sau de abuz de putere. Acțiunile prevăzute de prezentul alineat trebuie formulate în termen de două luni de la publicarea actului.

(7) Curtea de Justiție are competența să hotărască în legătură cu orice diferend între statele membre privind interpretarea sau aplicarea actelor adoptate în conformitate cu articolul 34 alineatul (2), în cazul în care diferendul respectiv nu a putut fi rezolvat în cadrul Consiliului în termen de șase luni de la sesizarea acestuia de către unul din statele membre. Curtea are de asemenea competența de a hotărâ în orice diferend dintre statele membre și Comisie privind interpretarea sau aplicarea convențiilor încheiate în temeiul articolului 36 alineatul (2) litera (d).

ARTICOLUL 36 [III-261]

(1) Se instituie un comitet de coordonare constituit din înalți funcționari. Pe lângă rolul de coordonare, acest comitet are misiunea:

- să formuleze avize adresate Consiliului la cererea acestuia sau din proprie inițiativă;
- să contribuie, fără a aduce atingere articolului 207 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, la pregătirea lucrărilor Consiliului în domeniile prevăzute la articolul 29.

(2) Comisia este pe deplin asociată la lucrările din domeniile care intră sub incidența

Tratatul UE (versiune consolidată 1.1.2007)

prezentului titlu.

ARTICOLUL 37 [-]

Statele membre apără pozițiile comune adoptate în conformitate cu prezentul titlu în cadrul organizațiilor internaționale și cu ocazia conferințelor internaționale la care participă.

Articolele 18 și 19 se aplică, dacă este necesar, în cazurile care intră sub incidența prezentului titlu.

ARTICOLUL 38 [-]

Acordurile prevăzute la articolul 24 pot reglementa domeniile care intră sub incidența prezentului titlu.

ARTICOLUL 39 [-]

(1) Înainte de a adopta orice măsură prevăzută la articolul 34 alineatul (2), literele (b), (c) și (d), Consiliul consultă Parlamentul European. Acesta își dă avizul într-un termen care poate fi stabilit de Consiliu, dar care nu poate fi mai mic de trei luni. În cazul în care în acest interval nu este emis un aviz, Consiliul poate hotărî.

(2) Președinția și Comisia informează cu regularitate Parlamentul European despre lucrările din domeniile care intră sub incidența prezentului titlu.

(3) Parlamentul European poate adresa întrebări sau poate formula recomandări Consiliului. Parlamentul organizează anual o dezbatere privitoare la progresele realizate în domeniile reglementate prin prezentul titlu.

ARTICOLUL 40 [-]

(1) Cooperarea consolidată în unul dintre domeniile prevăzute de prezentul titlu are scopul de a permite Uniunii să devină mai rapid un spațiu de libertate , securitate și justiție , respectând în același timp competențele Comunității Europene și obiectivele stabilite de prezentul titlu.

(2) Articolele 29 - 39 și articolele 40a, 40b și 41 se aplică formelor de cooperare consolidată prevăzute de prezentul articol, cu excepția dispozițiilor contrare ale articolelor 40a și 43 - 45 .

(3) Dispozițiile Tratatului de instituire a Comunității Europene care se referă la competența Curții de Justiție și la exercitarea acestei competențe se aplică prezentului articol, cât și articolelor 40a și 40b.

ARTICOLUL 40A [-]

(1) Statele membre care își propun să stabilească între ele o cooperare consolidată în temeiul articolului 40 adresează o cerere Comisiei, care poate prezenta Consiliului o propunere în acest sens. În cazul în care nu prezintă o astfel de propunere, Comisia comunică statelor

Tratatul UE (versiune consolidată 1.1.2007)

membre în cauză motivele pentru care a procedat astfel. În acest caz, statele membre în cauză pot prezenta Consiliului o inițiativă pentru obținerea autorizației de cooperare consolidată.

(2) Autorizația menționată la alineatul (1) se acordă de către Consiliu, care hotărăște cu majoritate calificată la propunerea Comisiei sau la inițiativa a cel puțin opt state membre și după consultarea Parlamentului European, în conformitate cu articolele 43 - 45. Voturile membrilor Consiliului se ponderează potrivit articolului 205 alineatul (2) din Tratatul de instituire a Comunității Europene.

Un membru al Consiliului poate solicita sesizarea Consiliului European. După ce chestiunea a fost ridicată în Consiliul European, Consiliul poate hotărî în conformitate cu primul paragraf din prezentul alineat.

ARTICOLUL 40B [-]

Orice stat membru care dorește să participe la o cooperare consolidată instituită în temeiul articolului 40a notifică intenția sa Consiliului și Comisiei, care, în termen de trei luni de la primirea notificării, transmite Consiliului un aviz, însoțit eventual de o recomandare referitoare la unele măsuri specifice pe care le consideră necesare pentru ca statul membru în cauză să participe la cooperarea respectivă. Consiliul hotărăște cu privire la cerere în termen de patru luni de la data primirii notificării. Decizia este considerată adoptată, cu excepția cazului în care Consiliul, hotărând cu majoritate calificată în același termen, decide să o suspende; în acest caz, Consiliul indică motivele acestei decizii și stabilește un termen de reexaminare a respectivei decizii.

În înțelesul prezentului articol, Consiliul hotărăște în condițiile prevăzute la articolul 44 alineatul (1).

ARTICOLUL 41 [-]

(1) Articolele 189, 190, 195, 196~ 199, 203, 204, articolul 205 alineatul (3) și articolele 206~ 209, 213~ 219, 255 și 290 din Tratatul de instituire a Comunității Europene se aplică dispozițiilor privind domeniile reglementate prin prezentul titlu.

(2) Cheltuielile administrative cărora trebuie să le facă față instituțiile ca urmare a dispozițiilor privind domeniile reglementate prin prezentul titlu revin bugetului Comunităților Europene.

(3) Cheltuielile operative determinate de punerea în aplicare a dispozițiilor menționate mai sus revin de asemenea bugetului Comunităților Europene, cu excepția cazului în care Consiliul, hotărând în unanimitate, decide altfel. În cazul în care o cheltuială nu revine bugetului Comunităților Europene, ea va fi acoperită de către statele membre în funcție de rata produsului intern brut, cu excepția cazului în care Consiliul, hotărând în unanimitate, decide

Tratatul UE (versiune consolidată 1.1.2007)

altfel.

(4) Procedura bugetară stabilită de Tratatul de instituire a Comunității Europene se aplică cheltuielilor suportate din bugetul Comunităților Europene.

ARTICOLUL 42 [-]

Consiliul, hotărând în unanimitate la inițiativa Comisiei sau a unui stat membru și după consultarea Parlamentului European, poate decide că acțiunile din domeniile prevăzute la articolul 29 vor intra sub incidența titlului IV din Tratatul de instituire a Comunității Europene și, în același timp, poate stabili condițiile de vot necesare. Consiliul recomandă adoptarea acestei decizii de către statele membre în conformitate cu normele lor constituționale.

TITLUL VII

DISPOZIȚII PRIVIND COOPERAREA CONSOLIDATĂ [I-44]

ARTICOLUL 43 [I-44; III-416; III-417]

Statele membre care doresc să stabilească între ele o cooperare consolidată pot recurge la instituțiile, procedurile și mecanismele prevăzute de prezentul tratat și de Tratatul de instituire a Comunității Europene, cu condiția ca această cooperare:

- (a) să urmărească realizarea obiectivelor Uniunii și ale Comunității, apărarea și servirea intereselor acestora și să consolideze procesul lor de integrare;
- (b) să respecte tratatele menționate precum și cadrul instituțional unic al Uniunii;
- (c) să respecte acquis-ul comunitar și măsurile luate în temeiul celorlalte dispoziții ale tratatelor menționate;
- (d) să se mențină în limitele competențelor Uniunii sau ale Comunității și să nu se refere la domenii care țin de competența exclusivă a Comunității;
- (e) să nu dăuneze pieței interne așa cum este definită în articolul 14 alineatul (2) din Tratatul de instituire a Comunității Europene, și nici coeziunii economice și sociale stabilite în conformitate cu titlul XVII din același tratat.
- (f) să nu constituie un obstacol sau un mijloc de discriminare în schimburile dintre statele membre și să nu provoace denaturarea concurenței între acestea;
- (g) să reunească cel puțin opt state membre;
- (h) [III-417] să respecte competențele, drepturile și obligațiile statelor membre care nu participă la această cooperare;
- (i) să nu aducă atingere dispozițiilor protocolului de integrare a acquis-ului Schengen în cadrul Uniunii Europene;
- (j) să fie deschisă tuturor statelor membre, în conformitate cu articolul 43b.

Tratatul UE (versiune consolidată 1.1.2007)

ARTICOLUL 43A [I-44]

Cooperarea consolidată poate fi considerată numai în ultimă instanță, în cazul în care s-a stabilit în Consiliu că obiectivele acestei cooperări nu pot fi atinse, într-un termen rezonabil, prin aplicarea dispozițiilor relevante ale tratatelor.

ARTICOLUL 43B [I-44; III-418]

În momentul instituirii ei, cooperarea consolidată este deschisă tuturor statelor membre. Aceasta este în egală măsură deschisă statelor membre în orice moment, în conformitate cu articolele 27e și 40b din prezentul tratat și cu articolul 11a din Tratatul de instituire a Comunității Europene, sub rezerva respectării hotărârii inițiale și a deciziilor luate în acest cadru. Comisia și statele membre care participă la cooperarea consolidată veghează la încurajarea participării cât mai multor state membre.

ARTICOLUL 44 [I-44; III-417]

(1) În vederea adoptării actelor și deciziilor necesare punerii în aplicare a unei cooperări consolidate menționate la articolul 43, se aplică dispozițiile instituționale relevante ale prezentului tratat și ale Tratatului de instituire a Comunității Europene. Cu toate acestea, deși toți membrii Consiliului pot lua parte la deliberări, la adoptarea hotărârilor iau parte numai cei care reprezintă statele membre participante la cooperarea consolidată. În ceea ce privește cooperarea consolidată stabilită în temeiul articolului 27c, majoritatea calificată este definită ca fiind aceeași proporție a voturilor ponderate și aceeași proporție a numărului de membri în cauză ai Consiliului ca și cele stabilite la articolul 205 alineatul (2) din Tratatul de instituire a Comunității Europene și la articolul 23 alineatul (2), paragraful al doilea și al treilea din prezentul tratat. Unanimitatea este constituită numai cu voturile membrilor în cauză ai Consiliului.

Astfel de acte și decizii nu fac parte din *acquis*-ul Uniunii.

(2) [III-417] Statele membre aplică, în măsura în care le privește, actele și deciziile adoptate pentru punerea în aplicare a cooperării consolidate la care participă. Astfel de acte și decizii sunt obligatorii numai pentru statele membre care participă la această cooperare și sunt direct aplicabile, dacă este cazul, numai în aceste state. Statele membre care nu participă la cooperarea consolidată nu pot împiedica punerea sa în aplicare de către statele membre participante.

ARTICOLUL 44A [III-421]

Cheltuielile care rezultă din punerea în aplicare a cooperării consolidate, altele decât costurile

Tratatul UE (versiune consolidată 1.1.2007)

administrative ale instituțiilor, se suportă de statele membre participante, în afara cazului în care Consiliul, hotărând în unanimitate după consultarea Parlamentului European, decide altfel.

ARTICOLUL 45 [III-423]

Consiliul și Comisia asigură coerența acțiunilor întreprinse în temeiul prezentului titlu, precum și coerența acestor acțiuni cu politicile Uniunii și ale Comunității și cooperează în acest scop.

TITLUL VIII

DISPOZIȚII FINALE

ARTICOLUL 46

Dispozițiile Tratatului de instituire a Comunității Europene, Tratatului de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului și Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice care se referă la competența Curții de Justiție a Comunităților Europene și la exercitarea acestei competențe se aplică numai următoarelor dispoziții ale prezentului tratat:

- (a) dispozițiilor de modificare a Tratatului de instituire a Comunității Economice Europene în vederea instituirii Comunității Europene, dispozițiilor de modificare a Tratatului de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului și dispozițiilor de modificare a Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice;
- (b) dispozițiilor titlului VI, în condițiile prevăzute la articolul 35;
- (c) dispozițiilor titlului VII, în condițiile prevăzute la articolul 11 și 11a din Tratatul de instituire a Comunității Europene și la articolul 40 din prezentul tratat;
- (d) articolului 6 alineatul (2), în ceea ce privește acțiunea instituțiilor, în măsura în care Curtea are competență în temeiul Tratatelor de instituire ale Comunităților Europene și a prezentului tratat;
- (e) [III-371] numai dispozițiilor de procedură ale articolului 7, pentru care Curtea hotărăște la cererea statului membru în cauză în termen de o lună de la data constatării de către Consiliu, stabilită de respectivul articol;
- (f) [III-308] articolelor 46 - 53.

ARTICOLUL 47 [III-308]

Sub rezerva dispozițiilor de modificare a Tratatului de instituire a Comunității Economice Europene în vederea constituirii Comunității Europene, a Tratatului de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului, a Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice și a prezentelor dispoziții finale, nici o dispoziție din prezentul tratat nu

Tratatul UE (versiune consolidată 1.1.2007)

aduce atingere tratatelor de instituire a Comunităților Europene și nici tratatelor sau actelor ulterioare care le-au modificat sau completat.

ARTICOLUL 48 [IV-443]

Guvernul oricărui stat membru sau Comisia poate prezenta Consiliului proiecte pentru revizuirea tratatelor de instituire a Uniunii.

În cazul în care, după consultarea Parlamentului European sau, dacă este nevoie, a Comisiei, Consiliul emite un aviz favorabil pentru întrunirea unei conferințe a reprezentanților guvernelor statelor membre, aceasta este convocată de președintele Consiliului în vederea adoptării de comun acord a modificărilor care trebuie aduse tratatelor menționate anterior. În cazul modificărilor instituționale din domeniul monetar, Consiliul Băncii Centrale Europene este de asemenea consultat.

Modificările vor intra în vigoare după ratificarea lor de către toate statele membre, în conformitate cu normele lor constituționale.

ARTICOLUL 49 [I-58; I-1 §2]

Orice stat european care respectă principiile enunțate la articolul 6 alineatul (1) poate solicita să devină membru al Uniunii. Acesta adresează cererea sa Consiliului, care se pronunță în unanimitate după consultarea Comisiei și după avizul conform al Parlamentului European, care se pronunță cu majoritatea absolută a membrilor din care este constituit.

Condițiile admiterii și adaptările impuse de aceasta tratatelor în temeiul cărora s-a constituit Uniunea fac obiectul unui acord între statele membre și statul solicitant. Acest acord se supune ratificării de către toate statele contractante, în conformitate cu normele lor constituționale .

ARTICOLUL 50

(1) Articolele 2 - 7 și 10 - 19 din Tratatul de instituire a unui Consiliu unic și a unei Comisii unice ale Comunităților Europene, semnat la Bruxelles la 8 aprilie 1965, se abrogă.

(2) Articolul 2, articolul 3 alineatul (2) și titlul III din Actul unic european semnat la Luxemburg la 17 februarie 1986 și la Haga la 28 februarie 1986, se abrogă.

ARTICOLUL 51 [IV-446]

Prezentul tratat se încheie pe termen nelimitat.

Tratatul UE (versiune consolidată 1.1.2007)

ARTICOLUL 52 [IV-447]

(1) Prezentul tratat se ratifică de către Înaltele Părți Contractante în conformitate cu normele lor constituționale. Instrumentele de ratificare se depun pe lângă guvernul Republicii Italiene.

(2) Prezentul tratat intră în vigoare la *1 ianuarie 1993*, cu condiția ca toate instrumentele de ratificare să fi fost depuse sau, în caz contrar, în prima zi a lunii care urmează depunerii instrumentului de ratificare de către statul semnatar care îndeplinește ultimul această formalitate*.

* *Intrat în vigoare: 1.11.1993*

ARTICOLUL 53 [IV-448]

Prezentul tratat, redactat în exemplar unic în limbile daneză, engleză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană, olandeză, portugheză și spaniolă, textele redactate în fiecare dintre aceste limbi fiind deopotrivă autentice, se depune în arhivele guvernului Republicii Italiene, care înmânează o copie certificată pentru conformitate fiecăruia dintre guvernele celorlalte state semnatare.

În conformitate cu tratatele de aderare, versiunile prezentului tratat în limbile bulgară, cehă, daneză, engleză, estonă, finlandeză, greacă, maghiară, irlandeză, letonă, lituaniană, malteză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză sunt, de asemenea, autentice.